

Juliette Gréco – lanserade den intellektuella looken

En kvinna som lanserade vad som kom att kallas för en "intellektuell" look - Juliette Gréco (1927-) För denna franska sångerska har fått många kvinnor att vilja sticka en bok under armen och se svår ut - klädd i svart. Juliette Gréco kom att förkroppsliga en efterlängtat frihet, individualism och upprorisk stil efter andra världskrigets slut i Frankrike. Hon var snygg, smart och kunde säga ifrån på skarpa. Dessutom var hon kompis med Jean-Paul Sartre, Boris Vian och Albert Camus.

Många fransmän uppfattade den egensinniga, hetlevrade och kulturintresserade Juliette Gréco som en sinnebild för själva Frankrike.

Hennes kläder, som alltid var lika svarta som natten, eldade på intresset. Varför ville en vacker ung kvinna klä sig i svart? I upprullade herrbyxor och heltäckande tröjor? Det var då ett nytt, ovanligt, och väldigt spännande koncept. Genom sin distinkt svarta stil blev hon en symbol för det nya och spännande kulturlivet som bubblade i Paris, i kvarteren i St Germain des Prés, och det dröjde inte länge innan hon blev känd långt utöver Paris, och Frankrikes, gränser.

För Juliette Gréco kom att göra succé med sånger med texter av den litterära eliten, som älskade henne. "Som pjäsförfattare skriver man ju för skådespelare. Varför skulle man inte kunna skriva dikter till sångerskor?", svarade Jean-Paul Sartre och menade att hennes röst påminde om att ord kan ha en sensuell skönhet. Även han – och många andra litterära storheter som Boris Vain och Jean Cocteau – hängde på de rökiga jazzklubbarna där hon sjöng och pressen var därför snabb att kalla hela gänget som där hängde för "existentialister". Juliette Gréco blev deras maskot och musa.

Hela hennes uppenbarelse var skön och dramatiskt svarttonad. Håret var långt och mörkt hår och svarta eyeliners ramade in ögonen i ett kantigt ansikte som var blekt, nästan vitt. Hennes blekhet fick konstnären **Picasso** att glatt utropa: "Jaså, Gréco, ni tar månbad när de andra solbadar".

Juliette Gréco insåg potentialen i den svarta färgen och gjorde ett medvetet val att alltid använda den på scen. "Svart är min arbetsfärg", som hon säger. I programmet berättar vi mer om henne, hur och varför hon slaktade en klänning från Balmain och vilken betydelse hon egentligen haft på modet i stort (ledtråd: varför suktar **Audrey Hepburn** efter en lärare i "empathicalism" klädd i svarta slacks i filmen *Funny Face*?). Vi tar även en titt på betydelsen av en dagens symboler för uppror och politisk protest, luvan, eller "the hoodie". Varifrån kommer egentligen den. Och så undersöker vi vad händer kan betyda inom modet.